

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
 im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET~~

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Bogusław KOŁODZIEJCZAK

ANALIZA MOŻLIWOŚCI ODDZIAŁYWANIA NATO
 NA TERYTORIUM PRL

(Skrypt)

WARSZAWA

SIEDMIEN ARCHIWUM 1968

BIBLIOTEKI SZKOLENIOWE
 KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
 im. gen. broni K. Świerczewskiego

34570

15)

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

JAWNE

~~NA ŻYWIOTY~~
~~WYKŁADY~~

~~WYKŁADY~~

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Bogusław KOŁODZIEJCZAK

ANALIZA MOŻLIWOŚCI ODDZIAŁYWANIA NATO
NA TERYTORIUM PRL

(Skrypt)

WARSZAWA

SIEPIEŃ

1968

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

34570

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO i ARMII OBCYCH

Przed. prot. K67K

Egz.nr. 1

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY ROZP. WOJSK.
i ARMII OBCYCH

płk dypl. Jerzy LEWANDOWSKI

ppłk dypl. Bogusław KOŁODZIEJCZAK

ANALIZA MOŻLIWOŚCI ODDZIAŁYWANIA NATO NA
TERYTORIUM PRL

/Skrypt/

WARSZAWA

sierpień

1968 rok

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWO-
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

234570

T R E Ś Ć :

- I. Zagadnienia wstępne.
- II. Analiza możliwości NATO w zakresie wykonania uderzeń jądrowych siłami powietrznymi.
- III. Analiza możliwości NATO w zakresie wykonania uderzeń bronią raketową.
- IV. Możliwości oddziaływania na terytorium PRL innymi środkami.
  1. Oddziałami specjalnego przeznaczenia.
  2. Desantami powietrznymi.
  3. Desantami morskimi.

I. ZAGADNIENIA WSTĘPNE

Aktualna strategia NATO, określona^{na} mianem strategii elastycznego reagowania, została w końcu /w grudniu 1967 r., na sesji Rady NATO/ zatwierdzona jako obowiązująca w Pakcie Północnoatlantyckim.

Konsekwencją powyższej koncepcji strategicznej jest przywiązywanie większej niż dotychczas wagi do możliwości prowadzenia wojen ograniczonych nie tylko na terytoriach peryferyjnych, ale również w Europie - szczególnie w początkowym okresie konfliktu. Strategia elastycznego reagowania nie wyklucza stosowania broni jądrowej w odniesieniu do teatru europejskiego, a zakłada stopniową eskalację działań nie wyłączając zmasowanego jądrowego uderzenia raketowo - powietrznego. Charakterystyczne jest, że na przestrzeni ostatnich lat przewidywany czas działań konwencjonalnych uległ stopniowemu skróceniu i w ten sposób z 30 - 90 dni został doprowadzony do kilku dni. Ostatnio przyjmuje się, że w 2 - 3 dniu wojny może być już użyta broń jądrowa. Potwierdzeniem tego są przeprowadzone ćwiczenia np. ćwiczenie "HERMELIN" /broń jądrowa użyta w trzecim dniu wojny/. Koncepcja "strategii wysuniętej obrony" stanowi przystosowanie strategii elastycznego reagowania do warunków europejskich i uwzględnia żywotne interesy Bundeswehry. Wyraziło się to w planowaniu strategicznym NATO, /sesje Rady NATO, grudzień, 1967 r./ w którym nacisk położono między innymi na następujące momenty :

- rozmieszczenie blisko granicy NRF z NRD /na pozycjach wysuniętych/ niezbędnej ilości wojsk lądowych ;
- wydzielenie silniejszych niż dotychczas odwodów strategicznych na terytorium W. Brytanii i Stanów Zjednoczonych gotowych do przerzucenia na kontynent europejski drogą powietrzną lub morską;
- utrzymywanie w Europie silnego zgrupowania uderzeniowego" lotnictwa myśliwsko - bombowego, zdolnego do wykonania uderzenia zarówno przy użyciu środków konwencjonalnych jak i jądrowych ;

Z powyższego wynika, że w strategii NATO i Stanów Zjednoczonych nadal dominującą rolę odgrywa broń jądrowa. Ładunki jądrowe mogą być przenoszone różnymi środkami, które z racji swego przeznaczenia i mocy przenoszonego ładunku dzielą się na :

1. Strategiczne środki napadu jądrowego. Są to międzykontynentalne pociski raketowe typu "M i n u t e m a n", lotnictwo strategiczne i pociski "Polaris" /USA/ zainstalowane na okrętach podwodnych. W niedługim czasie trzeba będzie uwzględnić francuskie pociski raketowe typu S.S.B.S. /Sol - Sol & Balistique - Strategique/ o zasięgu do 3000 km i amerykańskie pociski "Posejdon". Całość amerykańskich środków jest rozmieszczona na kontynencie amerykańskim. Z niektórych źródeł zachodnich wynika, że środki te są głównie przeznaczone do niszczenia środków uderzeniowych przeciwnika. Na podstawie powyższego można założyć, że w pierwszym uderzeniu raketowo - powietrznym niewielka ilość tych środków jest przeznaczona do niszczenia celów znajdujących się na terytorium PRL.

2. Środki napadu o znaczeniu operacyjno - taktycznym.

Do tej grupy zaliczamy przede wszystkim samoloty nosiciele broni jądrowej lotnictwa taktycznego oraz rakiety typu "Mace" i "Pershing". Jest to najliczniejsza grupa środków i stanowiąca największe zagrożenie obszaru PRL.

3. Środki napadu o znaczeniu taktycznym.

Są to środki będące na uzbrojeniu związków taktycznych i w związku z ich małym zasięgiem nie będą brane pod uwagę przy naszych dalszych rozważaniach.

Środki napadu jądrowego nie wyczerpują problemu zagrożenia obszaru PRL. Zgodnie z aktualną i obowiązującą strategią dowództwo NATO zakłada oddziaływanie na obszar państw Układu Warszawskiego innymi środkami jak : desantami powietrznymi i morskimi oraz oddziałami specjalnego przeznaczenia.

Przy ocenie możliwości przeciwnika w odniesieniu na nasz obszar należy uwzględnić taki czynnik jak położenie strategiczne PRL. Z położenia tego wynika, że obszar PRL znajduje się na głównych kierunkach planowanych operacji wojennych NATO.

Polska stanowi bardzo ważne ogniwo państw Układu Warszawskiego. Jest bowiem oddalona około 200-250 km od rubieży styczności z siłami zbrojnymi NATO i leży na głównym kierunku strategicznym. Z położenia Polski wynika, że jej obszar stanowi ważną strefę komunikacji. Przez Polskę przebiegają wszystkie ważniejsze tranzytowe linie komunikacji kolejowej i drogowej. Państwa NATO kładą duży nacisk na konieczność zniszczenia lub sparaliżowania komunikacji na obszarze PRL, by zapobiec, zahamować czy uniemożliwić prze-marsz 7M ZSRR na teren NRF. "Dowództwo NATO nigdy nie uda się prawdopodobnie skupić na środkowoeuropejskim TDW sił lądowych większych aniżeli 30 dywizji ogólnowojskowych. Siły te wystarczą dla odstra-szenia dwudziestu dywizji radzieckich znajdujących się w NRD. Jednak mogą one być łatwo pokonane po szybkim przesunięciu dodatko-wych dywizji ze Związku Radzieckiego /uważa się, że Związek Radzie-cki może dodatkowo przerzucić 55 dywizji w ciągu miesiąca i 125 dywizji w okresie dalszych trzech miesięcy/. Dlatego też w koncep-cjach prowadzenia wojny należy uwzględnić możliwość zniszczenia linii komunikacyjnych przebiegających przez terytorium Polski.^{x/}

W wypadku konfliktu, na obszarze PRL znajdują się będącye jo-ny stanowisk startowych głównej masy broni raketowej, składy po-cisków, w tym obszarze wrócnie ilość baz lotniczych, rozmieszczo-ne będą urządzenia tyłowe itp. Poza tym na obszarze PRL znajdują się duże ilości obiektów o znaczeniu ekonomiczno-wojskowym i politycz-nym. Wszystko to składa się na poważne znaczenie obszaru PRL w ewentualnej wojnie.

Za podstawę analizy i oceny możliwości NATO w oddziaływaniu na obszar PRL przyjęty został stan sił zbrojnych NATO w dniu 1 sty-cznia 1968 r. Przeprowadzone kalkulacje odnoszą się do początkowe-go okresu wojny a zagrożenie bronią jądrową oceniane jest w pierwszym raketowo-powietrznym uderzeniu. Jest to zrozumiałe, ponieważ dalsze możliwości NATO będą zależały od szeregu czynników, w tym głównie od skuteczności odwetowego uderzenia raketowo-powietrznego wykonanego przez siły zbrojne państw Układu Warszawskiego. Należy również za-znaczyć, że dokonana analiza i ocena możliwości NATO nie jest pełna ponieważ nie uwzględnia przeciwdziałania z naszej strony.

Przykładem mogą być działania wojenne w Wietnamie, gdzie mimo ograniczonych środków OPK w bardzo poważnym stopniu zmniejszono efekty bomba-rdowań lotnictwa USA.

x/ Alstair Buchan, The Role of NATO, Interavia, January, 1961 r.

II. ANALIZA MOŻLIWOŚCI NATO W ZAKRESIE WYKONANIA UDERZEŃ JĄDRO- WYCH SIŁAMI POWIETRZNYMI.

Na możliwości wykonania uderzeń jądrowych siłami powietrznymi NATO składa się szereg czynników jak : czynnik ilościowy, jakościowy, taktyka ataku powietrznego i - jak już wspomniano - możliwości naszego systemu OPK. Na podstawie analizy powyższych czynników otrzymano obraz, który byłby w pewnym stopniu zbliżony do rzeczywistości. Jednak, ze względów obiektywnych musimy naszą kalkulację ograniczyć do rozpatrzenia tylko jednego czynnika - ilościowego. Wyniki uzyskane tą metodą kalkulacji dają pewien obraz możliwości nieprzyjaciela, ale jest to obraz daleko niepełny.

W skład sił powietrznych NATO środkowoeuropejskiego TDW, przeznaczonych do wykonania uderzeń jądrowych wchodzi samoloty 2 - gich i 4 - tych Taktycznych Połączonych Sił Powietrznych. Związki te przeznaczone są do wsparcia Północnej Grupy Armii /2 TPSP/ i Centralnej Grupy Armii/ 4 TPSP/. Siły powietrzne NATO, to przede wszystkim lotnictwo taktyczne, które w warunkach Europy obok zadań taktycznych może realizować zadania o znaczeniu strategicznym. Przykładem tego rodzaju zastosowania lotnictwa taktycznego jest wojna w Wietnamie.

Nie ulega wątpliwości, że w pierwszym uderzeniu raketowo - powietrznym weźmie udział lotnictwo taktyczne.

Prawie wszystkie samoloty lotnictwa taktycznego swym promieniem działania obejmują część obszaru PRL do rubieży rz. WISŁA, a część samolotów ma promień działania obejmujący cały obszar PRL.

"W razie wojny globalnej - taktyczne siły powietrzne wezmą udział w ogólnej ofensywie strategicznej, wykonując część zadań niszczenia potencjału zbrojnego nieprzyjaciela".^{x/}

W siłach powietrznych NATO do przenoszenia ładunków jądrowych przeznaczoną są głównie następujące typy samolotów :

"Candarra", F-100D, F-104 /B i H/, F-104G, F-105 i F-4C.

Dane taktyczno-techniczne tych samolotów obrazuje tabela Nr 1.

x/ Informator o broni jądrowej państw członków NATO, Zarząd II Szt.Gen. 1967r., nr bibl. - 012220, str. 32.

Tabela nr 1

PODSTAWOWE DANE SAMOLOTÓW LOTNICTWA TAKTYCZNEGO

Lp.	Typ	Nazwa	Zało- ga	Prędkość maksymal. km/godz.	Zasięg promień działań.	Udźwig bomb w kg	Uzbrojenie moc ład. jądrow.	pociski
1.	F-100D	Super Sabre	1	1400	$\frac{3300}{1200}$	3380	2,5;9;28;47;75; 300,1000 KT	2x0,75 KT Bullpup
2.	F-104C	Starfighter	1	2300	$\frac{2000-3000}{540}$	1810	10,40,75, 300 i 100 KT	
3.	F-105D	Thunderchief	1	2000- 2200	$\frac{4000}{1500}$	3600- 5500	j.wyżej oraz /0,75 KT/	2 poc. Bullpup
4.	F-4C RF-4C	Phantom	1	2500	$\frac{4300}{1600}$	6800 /F-4C/	0,5;2;10;50; 75 KT	oraz 4 poc. Bullpup /0,75 KT/
5.	B-8	Canberra	2	970	$\frac{5900}{2200}$	3.600	2,5;9;28;47; 75 i 300 KT	

Sily Powietrzne NATO na środkowoeuropejskim TDW dysponują następującą ilością samolotów:

- 2 TPSP

- 4 TPSP

567 samolotów, w tym 181 samolotów niszczycieli broni jądrowej;
1054 samoloty, w tym 702^x/ samoloty niszczyciele broni jądrowej.

x/ W tym 522 samoloty USA, 108 kanadyjskich i 72 zachodnoniemieckie.

Szczegółowe wyliczenie samolotów nosicieli broni jądrowej
wygląda następująco :

a/ 2 TPSP

- 48 samolotów bombowych "Canberra":
- 30 - " - myśliwsko-bombowych F-104 /NRF/;
- 61 - " - " - " - F-104 /B/;
- 36 - " - " - " - F-104 /H/;

Razem: 181 samolotów nosicieli broni jądrowej;

b/ 4 TPSP

- 150 samolotów myśliwsko-bombowych F-100D /USA/;
- 72 samoloty RF-4C /USA/;
- 300 samolotów myśliwsko-bombowych F-4C /USA/;
- 108 - " - " - " - CF-104 /Kanada/;
- 72 samoloty - " - bombowe F-104G /NRF/;

Razem: 702 samoloty.

Z powyższego widać olbrzymią dysproporcję w stanie samolotów nosicieli broni jądrowej między 2 TPSP a 4 TPSP. Przypuszcza się, że część samolotów 4 TPSP może w określonej sytuacji wspierać działania Północnej Grupy Armii - a więc działać na kierunku PRL. Na uwagę również zasługuje fakt, że w porównaniu do 1-go stycznia 1966 r. ilość samolotów w 2-gich i 4-tych TPSP spadła przy jednoczesnym wzroście ilości samolotów nosicieli broni jądrowej./Patrz tabela nr 2/.

Tabela nr 2

Ilość samolotów	2-gie TPSP				4-te TPSP			
	1966r.	1968r.	Spadek /w samol./	Wzrost /w samol./ nosicielach broni jadr.	1966r.	1968r.	Spadek /w samol./	Wzrost /w sam./ nosicielach br. jądrowej
Ogólna ilość samolot.	648	567	81	-	1472	1054	418	-
Ilość samolotów nosicieli br. jadr.	138	181	-	43	461	702	-	339

Ogółem więc ilość samolotów w 2 i 4 TPSP /od dn.1.01.1966r./ zmniejszyła się o 499 samolotów, a ilość samolotów nosicieli broni jądrowej wzrosła o 382. W rzeczywistości więc siła uderzeniowa 2 i 4 TPSP wzrosła w zakresie uderzenia jądrowego. Poza tym stałe powiększanie się liczby samolotów lotnictwa taktycznego NATO jest podyktowane względami oszczędnościowymi. Konieczna modernizacja sprzętu lotniczego jest dla wielu państw NATO zbyt kosztowna - stąd nowe typy samolotów są wprowadzane na uzbrojenie w mniejszej niż dotychczas ilości. Wojna w Wietnamie przyczyniła się również do wycofania części amerykańskiego lotnictwa z Europy.

Poza wymienionymi siłami powietrznymi NATO, na środkowoeuropejskim TDW bazuje lotnictwo nie oddane do dyspozycji NATO, które będzie działało i stąd musi być uwzględnione w naszych kalkulacjach.

- a/ lotnictwo strategiczne W. Brytanii - 88 bombowców typu "Vulcan";
- b/ francuskie lotnictwo stanowiące - 62 samoloty typu "Mirage IV"^{10/}; aktualną "Force de Truppe";
- c/ lotnictwo strategiczne USA, wycofane z Europy, ale zachowano system dowodzenia i baz. Pozwala to w krótkim czasie przerzucić jednostki lotnictwa strategicznego do Europy. Można założyć, że przerzucone zostanie jedno skrzydło tj. - 45 samolotów;
- d/ lotnictwo pokładowe /lotnictwo sił morskich/. Uwzględnić należy lotnictwo bazujące na lotniskowcach. Zakłada się, że na SETDW działać mogą:
  - dwa brytyjskie lotniskowce na każdym po 12 samolotów nosicieli br. jądrowej tj. - 24 samoloty ;
  - 2 - 3 lotniskowce USA na każdym ok. 50 samolotów nosicieli br. jądrowej tj. - 100 - 150 samolotów.

Ogółem więc na środkowoeuropejskim TDW może w przybliżeniu działać następująca ilość samolotów nosicieli broni jądrowej:

- z 2 i 4 TPSP	- 883 s.
- lot. strategiczne W. Brytanii	- 88 s.
- lotnictwo francuskie	- 62 s.
- lotn. strateg. USA	- 45 s.
- lotnictwo pokładowe	124 - 174 s.

Razem : 1202 - 1252 samolotów

x/ Samoloty "Mirage IV" są wyposażone w bomby atomowe o mocy 60, 80 i 100 KT.

Z rozmieszczenia sił powietrznych NATO wynikają następujące, zasadnicze ich kierunki działania :

- kierunek północno - zachodni wyprowadzający z Wysp Brytyjskich przez rejon cieśnin duńskich i Morze Bałtyckie;
- kierunek zachodni;
- kierunek południowy.

Są to główne kierunki zagrożenia obszaru PRL. Wydaje się, na podstawie dyslokacji sił powietrznych NATO, że największe zagrożenie stanowią kierunki: zachodni i południowy. Nie oznacza to wcale, że w wypadku konfliktu, lotnictwo NATO bazują na tych kierunkach dokona nalotów w sposób konwencjonalny. Należy liczyć się z wyborem takich tras przelotu, które ułatwiłyby pokonanie systemu wykrywania i powiadamiania państw Układu Warszawskiego. Przykładem takiego ataku jest atak lotnictwa izraelskiego.

Bardzo trudnym problemem jest określenie ilości samolotów nosicieli broni jądrowej z sił powietrznych NATO przeznaczonych do wykonania uderzeń na obszar PRL. Aby nie sugerować, posłużymy się przy kalkulacji kilkoma wariantami. Za podstawę kalkulacji przyjmujemy :

- siły powietrzne NATO wykonują uderzenie uprzedzające /założenie wyraźnie korzystne dla nieprzyjaciela/ ;
- obszar PRL, z uwagi na swoje położenie strategiczne, jest o kluczowym znaczeniu na Zachodnim Teatrze Działań Wojennych;
- siły powietrzne NATO posiadają, zgodnie z materiałami Zarządu II Szt.Gen., 80% gotowości bojowej.^{x/}

x/ Z ogólnej liczby nosicieli broni jądrowej sił powietrznych NATO ok. 80% znajduje się w gotowości bojowej i pełni dyżury na lotniskach, z tego część samolotów w gotowości do startu w ciągu 5 minut, a część w ciągu 15 minut od chwili otrzymania rozkazu.

PRZYPUSZCZALNA ILOŚĆ SAMOLOTÓW NA KIERUNKU PRL

Na podstawie analizy bazowania sił powietrznych NATO, prawdopodobnych kierunków ich działania oraz kierunków działania sił lądowych można przyjąć, że z ogólnej ilości samolotów, przeznaczonych do działania na SE TDW na kierunku PRL mogą działać następujące siły powietrzne :

- całość samolotów nosicieli broni jądrowej z 2 TPSP - 181 s.
- ok. 30% sił amerykańskich nosicieli broni jądrowej w 4 TPSP
/ $\frac{502 \cdot 30}{100} = 150,6$ s. /tj. ok. - 150 s.
- ok. 50% lotnictwa strategicznego W. Brytanii
i USA /88 + 45 = 133 s/; - 66 s.
- ok. 50% lotnictwa francuskiego - 31 s.
- ok. 50% lotnictwa pokładowego - 62 - 87 s.

Razem: 390-425 s.

PRZYPUSZCZALNA ILOŚĆ SAMOLOTÓW PRZEZNACZONA DO UDERZENIA
NA PRL /Warianty/

Wariant I. Z ogólnej ilości samolotów nosicieli broni jądrowej, które mogą działać na naszym kierunku ok. 50% wykona uderzenia na terytorium PRL i ok. 50% na terytorium NRD. Stanowi to 185 - 208 samolotów nosicieli broni jądrowej na terytorium PRL.

Wariant II. Z ogólnej ilości samolotów nosicieli broni jądrowej, które mogą działać na naszym kierunku ok. 30% wykona uderzenia na terytorium PRL. Stanowi to liczbę 117 - 125 samolotów
/ $\frac{390 \cdot 30}{100} = 117$ s ; $\frac{415 \cdot 30}{100} = 125$ s /.

Wariant III. Z wykazanej liczby samolotów nosicieli broni jądrowej na obszar PRL mogą wykonać uderzenia następujące siły:
- 70 % samolotów nosicieli broni jądrowej z 2 TPSP - 127 s.

$$/ \frac{181 \cdot 70}{100} = 126,7 /.$$

- lotnictwo strategiczne W. Brytanii - 88 s.
- lotnictwo pokładowe w ilości ok. 70% 87- 122 s.

$$/ \frac{124 \cdot 70}{100} = 87 ; \quad \frac{174 \cdot 70}{100} = 122,5 /$$

302 - 337

Kalkulacja

Przyjmujemy, że około 25% samolotów będzie w odwodzie, lotnictwo NATO dysponuje gotowością bojową w 80% i uderzenia będą wykonywane grupami po 2 - 4 samoloty w grupie.

- dot.wariantu nr 1. Przyjęto 185 - 208 samolotów. W gotowości bojowej znajduje się 80% tj. - 148 - 166 samolotów. Z tej liczby 25% pozostaje w odwodzie /tj. 148 - 32 i 166 - 41 s/. Uderzenia może więc wykonać 116 - 125 samolotów. Liczba ta może obejmować następującą ilość obiektów :

a/ 29 - 58 obiektów /116 : 4 - 2 = 29 - 58/ ;

b/ 31 - 62 - " - /125 : 4 - 2 = 31 - 62/.

Daje to przeciętną : 30 - 60 obiektów

- dot.wariantu nr 2.

a/ 35 - 38 obiektów ;

b/ 16 - 19 obiektów

Daje to przeciętną: 25 - 28 obiektów

- dot.wariantu nr 3.

a/ 45 - 90 obiektów ;

b/ 51 - 102 obiektów.

Daje to przeciętną: 48 - 96 obiektów

Z powyższych kalkulacji wynika, że NATO używając swoich sił powietrznych z jednoczesnym, pierwszym uderzeniem może obejmować na obszarze PRL od 16 /najniższa liczba/do 102/ /najwyższa liczba/ obiektów. Daje do średnia: - 34 - 60 obiektów.

III. ANALIZA MOŻLIWOŚCI NATO W ZAKRESIE WYKONANIA UDERZEŃ BRONIA RAKIETOWA

Do niedawna jeszcze głównymi środkami przenoszenia ładunków nuklearnych były samoloty. W ostatnich latach nastąpiły poważne zmiany i już np. w środkach napadu strategicznego główną rolę odgrywają rakiety.

W Stanach Zjednoczonych trwa stały proces wycofywania starego sprzętu i zastępowanie go nowym. Na skutek tego wycofano z uzbrojenia rakiety starszej generacji /"Atlasy" "Titan I"/ a pociski "Minuteman I" są zastępowane pociskami "Minuteman II". Obecnie Stany Zjednoczone dysponują /stan na 1 stycznia 1968 r./ następującą ilością pocisków strategicznych :

- "Titan II"	- 54
- poc. "Minuteman I"	-600 szt,
/w tym : 150 poc. "Minuteman 'A'"	
i 450 poc. "Minuteman B"/.	
- poc. "Minuteman II" /wersja "C"/	-400 szt.
	<hr/>
	1054 szt.

Ilość w/w pocisków i ich procent sprawności przedstawia niżej nakreślona tabela.

Tabela nr 3

Wersja pocisku	Stan liczbowy	% sprawności	Stan po uwzględnieniu % sprawności
TITAN II	54	80	43
MINUTEMAN I	"Minuteman" A 150	85	127,5
	"Minuteman" B 450	85	382,5
MINUTEMAN II	400	85	340
Razem :	1054	-	893

Pociski "Minuteman I" wersji "B" i "Minuteman II" są wyposażone w środki penetracji obrony przeciwrakietowej.

Poza tymi pociskami strategicznymi dalekiego zasięgu, niektóre państwa NATO dysponują pociskami strategicznymi średniego zasięgu. Są to głównie pociski umieszczone na atomowych okrętach podwodnych.

a/ Stany Zjednoczone. Zakończono budowę 41 atomowych okrętów podwodnych z pociskami "Polaris". Z liczby tej 34 okręty znajdują się w linii /w tym 6 okrętów uzbrojonych w pociski "Polaris" A2 i 28 uzbrojonych w "Polaris" A3/.

Z w/wymienionych sił do wsparcia sił zbrojnych NATO na SETDW wydzielono 14-tą eskadrę okrętów, która bazuje w Holy Loch /9 okrętów, tj. 144 pociski "Polaris"/. Przeciętnie około 5 okrętów prowadzi działania patrolowe na Morzu Norweskim /tj. 80 pocisków/. Przy uwzględnieniu stopnia sprawności pocisków /80%/ stanowi to 64 pociski "Polaris".

b/ W. Brytania. Oddano do linii pierwszy atomowy okręt podwodny z pociskami "Polaris". Jest to okręt podwodny "Resolution". Można więc już teraz przyjąć 16 pocisków, a po uwzględnieniu stopnia sprawności /80%/ daje to 13 pocisków.

c/ Francja. Wodowano pierwszy podwodny okręt atomowy "Redoutable", który z pociskami MSBS /Mer - Sol - Balistique - Strategique/ ma wejść do linii w 1970 r.

W siłach zbrojnych NATO na środkowoeuropejskim TDW znajdują się pociski taktyczno-operacyjne, które swym zasięgiem obejmują część, względnie całość obszaru PRL. Są to pociski:

- "MACE" - 16 pocisków /w 17 AL USA/ ;
- "PERSHING" - 28 pocisków/12 wyrzutni w 7 AP USA;
8 wyrzutni w grupie lotniczej "Północ" i 8 wyrzutni w grupie lotniczej "Południe"/.

Razem : 44 pociski.

Można przyjąć, że na SETDW znajduje się następująca ilość pocisków:

- "Polaris" /USA i W. Brytania/
po uwzględnieniu 80% sprawności - 77 poc.
- poc. takt. operacyjne /po uwzględnieniu
80% sprawności/ - 35 poc.

Razem: 112 pocisków

Jaka ilość pocisków może być użyta na terytorium PRL ?
Przy kalkulacji przyjmujemy podobne założenia jak przy ocenie
możliwości sił powietrznych. Zakładamy również, że pociski -
strategiczne dalekiego zasięgu nie będą wykorzystane na obszar
PRL.

PRZYPUSZCZALNA ILOŚĆ POCISKÓW NA KIERUNKU PRL

Na podstawie analizy rozmieszczenia wyrzutni pocisków ra-
kietowych oraz ich przeznaczenia możemy przyjąć, że z ogólnej
ilości pocisków na SETDW, na kierunku PRL mogą działać:

- całość pocisków "Polaris" - 77 poc.
- 50% pocisków średniego zasięgu - 16 poc.

Razem : 93 poc.

PRZYPUSZCZALNA ILOŚĆ POCISKÓW NA OBSZAR PRL

- Wariant I. - Przyjmujemy, że z ogólnej ilości pocisków ok.
50% będzie działać na obszar PRL tj. 46 pocisków.

- Wariant II. Przyjmujemy, że 30% z ogólnej ilości pocisków
będzie działać na obszar PRL tj. 28 pocisków $\frac{93 \text{ poc.} \times 30}{100} = 27,9 /$.

- Wariant III. Przyjmujemy, że na obszar PRL będą działać
tylko pociski "Polaris" w ilości ok. 80% tj. 62 pociski
 $\frac{77 \text{ poc.} \times 80}{100} = 61,6 /$

KALKULACJA

Przyjmujemy, że na zniszczenie jednego obiektu trzeba 1-2
pociski. W odwodzie utrzymuje się 25% pocisków do niszczenia
celów nowo wykrytych.

Dot. wariantu I-go. Uderzenie może być wykonane ilością 34 po-
cisków/46 poc. - 25% / co stwarza możliwość obeszwałnienia
17 - 34 obiektów.

Dot. wariantu II-go. Wg tego wariantu możliwość obeszwałnienia
wynosi: 10 - 21 obiektów.

Dot. wariantu III-go. Zagrożenie wynosi: 23 - 46 obiektów.

NATO swoimi środkami raketowymi może w jednoczesnym na-
padzie obeszwałnić na obszarze PRL od 10 do 46 obiektów.

Średnia, obliczona na podstawie trzech wariantów daje 20 - 33
obiekty.

W fachowej prasie wojskowej podkreśla się, w odniesieniu do broni raketowej, że z ilości przeznaczonych do uderzenia pocisków raketowych tylko 30% trafia w cel. Przy tego rodzaju kalkulacji uwzględnia się takie czynniki jak: wielkość odvodu /25%/, możliwości systemu obrony powietrznej przeciwnika, wrażliwości celów, prawdopodobieństwa trafienia itd. Przy tej metodzie kalkulacji ilość możliwych obiektów na obszarze PRL zagrożonych uderzeniami broni raketowej byłaby następująca:

- Wariant I - 30% z 46 pocisków = 14 pocisków co w przeliczeniu na obiekty daje 7 - 14 obiektów.
- Wariant II - 30% z 28 pocisków = 8 pocisków co w przeliczeniu na obiekty daje 4 - 8 obiektów.
- Wariant III - 30% z 62 pocisków = 19 pocisków co w przeliczeniu na obiekty daje 9 - 19 obiektów.

Średnie zagrożenie, przy tej metodzie kalkulacji wynosi 4 - 19 obiektów na obszar PRL. Jest to średnia dwukrotnie niższa od średniej uzyskanej pierwszą metodą kalkulacji.

Na podstawie powyższych rozważań możemy przyjąć, że zagrożenie obszaru PRL uderzeniami jądrowymi lotnictwa i bronią raketową, wyraża się wielkością od 54 do 93 obiektów /średnie zagrożenie siłami powietrznymi NATO 34 - 60 obiektów + średnie zagrożenie bronią raketową /20 - 33 obiekty/ - patrz tabela nr 4/.

Tabela nr 4

SZCZEGÓŁOWA KALKULACJA ZAGROŻENIA OBSZARU PRL

Rodzaj zagrożenia	Wariant I /ilość obiektów/	Wariant II /ilość obiektów/	Wariant III /ilość obiektów/	Przeciętna /ilość obiektów/	Uwagi
Zagrożenie siłami powietrznymi	30-60	25-26	48-96	34-60	
Zagrożenie bronią raketową	17-34	10-21	23-46	20-33	
Ogólne zagrożenie	47-94	35-47	71-142	54-93	

IV. MOŻLIWOŚCI ODDZIAŁYWANIA NATO INNYMI ŚRODKAMI

Zgodnie z planami strategicznymi, dowództwo NATO przewiduje oddziaływanie na terytorium państw Układu Warszawskiego innymi środkami. Charakter tych środków przemawia za tym, że ten rodzaj oddziaływania będzie realizowany niezależnie od charakteru konfliktu - z użyciem broni jądrowej - czy konwencjonalnej. Wraz z rozwinięciem operacji sił lądowych, których głębokość obejmuje poważną część obszaru PRL, przewiduje się prowadzenie powietrznych i morskich operacji desantowych. Podkreśla się przy tym, że podstawowym warunkiem prowadzenia powietrznych i morskich operacji desantowych jest pomyślne rozwijanie się operacji wojsk lądowych.

Drugi rodzaj zagrożenia, który będzie istniał zawsze, to zagrożenie oddziałami specjalnego przeznaczenia. Również i ten rodzaj zagrożenia będzie w dużym stopniu zależał od sytuacji na froncie. Jednak wpływ sytuacji na rozwój działań specjalnych będzie wyrażał się głównie w stopniu intensyfikacji tych działań. Poza tym nie wyklucza się działań grup specjalnego przeznaczenia w okresie pokojowym - szczególnie w okresie zagrożenia.

1. Zagrożenie desantami powietrznymi

Zgodnie z koncepcjami dowództwa NATO dot. prowadzenia działań bojowych, rola desantów powietrznych stale wzrasta.

W rozwoju sił zbrojnych państw NATO kładzie się duży nacisk na zapewnienie wojskom ruchliwości powietrznej. Wyrazem tego są: dywizja kawalerii powietrznej /Stany Zjednoczone/, zorganizowanie w siłach zbrojnych NATO brygady interwencyjnej /tzw. straży ogniowej/, wprowadzenie na uzbrojenie związków taktycznych coraz większej ilości środków transportu powietrznego /np. Bundeswehra/.

Według poglądów NATO wyróżnia się następujące rodzaje desantów :

- desanty powietrzne o znaczeniu operacyjnym - operacje powietrzno-desantowe ;
- desanty taktyczne ;
- desanty dywersyjne /rajdy/ ;

Obszar naszego kraju, z uwagi na swoje położenie geograficzne /znaczące oddalenie od linii styczności z wojskami NATO^x/ zagrożony jest głównie desantem o znaczeniu operacyjnym i desantami o znaczeniu dywersyjnym. Aby dowództwo NATO mogło zrzucić na nasz obszar desanty powietrzne musi być spełnionych szereg warunków, głównie taki warunek jak : siły lądowe NATO muszą rozwijać pomyślnie operacje zaczepne. W odniesieniu do obszaru PRL, głównym celem desantów powietrznych może być opanowanie przeziósłka na przeszkodach wodnych jak rz. Odra i Wisła, uchwycenie ważnych węzłów komunikacyjnych, opanowanie ważnych obiektów, wsparcie lądowania desantu morskiego, prowadzenie dywersji i rozpoznania.

W siłach zbrojnych państw NATO znajdują się następujące siły i środki przeznaczone do wykonywania desantów powietrznych:

- 1-sza dywizja powietrzno-desantowa i 313 bpd z 11 DZ /NRF/;
- w siłach zbrojnych W. Brytanii: 16 SBGPD /może osiągnąć gotowość bojową w M + 4 / i 44 SBGPD /może osiągnąć gotowość bojową nie wcześniej niż w M + 14/;
- w siłach zbrojnych Belgii - pułk parakomandosów ;
- w siłach zbrojnych Stanów Zjednoczonych - brygada powietrzno-desantowa 8 DZ stacjonujących w NRF oraz dwie brygady powietrzno-desantowe z 82 DPD, które mogą być przerzucone do Europy nie wcześniej niż w M + 14.

Ogółem na tym kierunku siły zbrojne NATO mogą wydzielić następujące siły :

a/ W pierwszym etapie: Siły ok. 1,5 - 2 dywizji powietrzno-desantowych /dwie brygady powietrzno-desantowe z 1 DPD NRF, 16 SBGPD, W. Brytanii, belgijski pułk parakomandosów /i amerykańska brygada powietrzno-desantowa z 8 DZ;

b/ W późniejszym etapie: dodatkowo jedną dywizję powietrzno-desantową /dwie brygady z 82 DPD i 44 SBGPD W. Brytanii/.

x/ Głębokość wysadzenia desantu operacyjnego zależy od szeregu czynników między innymi od zadań, warunków i składu sił. Desant operacyjny w sile DPD wysadza się na głębokość 150-250 km a w sile KPD na głębokość 500 km i więcej od wojsk własnych.

Razem więc siły zbrojne NATO mogą w początkowym okresie wojny dysponować ekwiwalentnymi trzema dywizjami powietrzno-desantowymi. Z tych sił na kierunku PRL mogą być przede wszystkim użyte :

- w pierwszym okresie : 16 SBGPD W. Brytanii, około brygady z 1 DPD NRF, 313 bpd z 11 DZ /NRF/ i belgijski pułk parakomandosów ;
- w późniejszym okresie /M + 7 do M + 15/ około brygady /brygada z 82 DPD USA lub 44 SBGPD /;

Ogółem więc na kierunku PRL siły zbrojne NATO mogą użyć siły około jednej dywizji powietrzno - desantowej. Wydaje się, że większość z tych sił będzie użyta na obszar PRL.

Niezależnie od ilości posiadanych sił desantowych, możliwości w tym zakresie uzależnione są od ilości posiadanego lotnictwa transportowego. Według kalkulacji amerykańskich przyjmuje się, że do przerzutu amerykańskiej dywizji powietrzno-desantowej w jednym rzucie trzeba ok. 300 ciężkich samolotów transportowych lub ok. 600 średnich samolotów transportowych.

Stan lotnictwa transportowego 2 TPSP jest następujący:

- lotnictwo transportowe Belgii /15 skrzydło lotnictwa transportowego/ - 52 samoloty /32 samoloty C -119 i 20 samolotów C - 47/ ;
- lotnictwo transportowe Holandii /334 skrzydło lotnictwa transportowego/ - 24 samoloty;
- lotnictwo transportowe NRF /62 i 63 skrzydła lotnictwa transportowego/ - 64 samoloty. Są to samoloty Noratlas ;
- lotnictwo transportowe W. Brytanii /samodzielne skrzydło lotnictwa transportowego i 38 grupa lotnictwa transportowego/ - 115 samolotów. Są to samoloty typu : "Belfast", VC-10, "Cornet", "Britania", "Beverley", "Hustings", "Andover" i "Agrosy".

Razem więc lotnictwo transportowe 2 TPSP i W. Brytanii liczy 225 samolotów, nie licząc lotnictwa transportowego USA, które może być wykorzystane na tym kierunku ani też cywilnego lotnictwa transportowego państw NATO. Ogólnie rzecz biorąc, możliwości transportowe tego lotnictwa przedstawiają się następująco:

- a/ lotnictwo transportowe W. Brytanii może jednorazowo przerzucić cały stan osobowy 16 SBGPD i około 550 ton ładunku;
- b/ lotnictwo transportowe Belgii, Holandii i NRF może przerzucić brygadę powietrzno-desantową.

Praktycznie więc siły zbrojne NATO dysponują taką ilością lotnictwa transportowego, która jest w stanie zapewnić przerzut w jednym rzucie całej dywizji powietrzno - desantowej.

DANE TAKTYCZNO - TECHNICZNE SAMOLOTÓW TRANSPORTOWYCH

Tabela nr 5

Nazwa samolotu / oznaczenie /	Przynależność	Prędkość pod- różna / km/godz.	Pułap w m.	Zasięg w km	Udźwig	
					ton	ludzi
1	2	3	4	5	6	7
C - 97 Strutofreynter	USA	460	11000	6800	27,6	131
C - 118 Douglas DC-6	"	430	10000	7800	13,0	74
C - 119 Packet	"	340	8300	3700	13,5	62
C - 121 S. Constellation	"	430	7800	7700	16,0	100
C - 123 Provider	"	300	7000	2200	10,0	60
C - 124 Globemaster	"	380	8100	7000	31,5	220
C - 130 Hercules	"	440	10300	4800	18,0	92
C - 131 Samaritan	"	360	7400	3200	13,0	48
C - 133 Cargomaster	"	490	9100	7000	52,0	288
C - 135 Stratofreiphte	"	820	15000	12000	40,0	150
C - 141 Sterliffer	"	816	13000	11500	42,0	151
C - 5	"	925	-	11000	120,0	750
Britania C1 i C2	W. Brytania	560	8800	6100	15,5	99
Comet C2	"	760	12500	5700	6,4	48
Comet C4	"	850	12500	6000	10,4	100
Belfast C1	"	750	9000	8370	37,5	147

1	2	3	4	5	6	7
VC - 10	W. Brytania	880	13700	10400	26,0	150
Beverley	" -	280	5500	10200	18,8	132
Hastings C2	" -	500	8000	2700	9,2	60
Agrosy C1 i C2	" -	430	5600	2900	13,1	69
Andofer C1	" -	430	7300	2600	6,8	52
C-130 K Hercules	" -	440	10300		18,0	92
NC - 2501 Noratlas	Fr. - NRF	400	7200	2500	4,6	42
NC - 2508 - " -	" -	400	10600	4000	7,7	50
Breguet 765 Sehorn	Francja	360	7500	4700	17,7	150
Breguet 763	" -	320	7200	4000	16,0	125
Bregmet 942	" -	420	8000	2250	6,4	60
Transall C-160	Fr. NRF	510	-	4500	15,0	

Ocenia się, że ewentualnymi rejonami desantowania mogą być :

a/ na kierunku działań Północnej Grupy Armii. Na rubieży Odra, Nysa w rejonach: pód Szczecin, pód Kostrzyn, pód Gubin, Zgorzelec z zadaniem opanowania przepraw na rz. Odra i Nysa. W późniejszym okresie, w ogólnym rejonie na pód od Kołobrzegu, z zadaniem współdziałania z desantem morskim. W rejonie Toruń - Bydgoszcz może być również wysadzony desant z zadaniem opanowania przepraw na Wiśle.

b/ Na kierunku działań Centralnej Grupy Armii

W 5 - 6 dniu wojny można liczyć się z wysadzeniem desantu /przypuszczalnie 1 BPD z 8 DZ/ w ogólnym rejonie południowy wschód od Częstochowy. W późniejszym okresie, w zależności od rozwoju ogólnej sytuacji strategicznej istnieje prawdopodobieństwo desantu /w sile około DPD/ w rejonie pód od Warszawy z zadaniem opanowania przepraw na rz. Wisła.

2. Zagrożenie desantami morskimi

Głównym zadaniem sił morskich NATO działających w ^kawenach Morza Północnego i Bałtyckiego jest osłona Cieśnin Duńskich, oddziaływanie na linie komunikacyjne przeciwnika oraz wsparcie operacji sił lądowych prowadzonych na nadmorskim kierunku. W związku z tym uważa się, że siły desantowe będą wykonywały następujące zadania :

- zdobycie opianowanych przez przeciwnika wysp i półwyspów;
- ewakuacja drogą morską zagrożonych lub okrążonych oddziałów własnych ;
- wysadzenie desantów na tyłach przeciwnika z zadaniem działania na korzyść własnych sił lądowych ;
- organizowanie i prowadzenie rajdów dywersyjnych.

Obecnie na Bałtyku bazuje ok. 70% Bundesmarine i część sił morskich Danii. Realizowany jest plan modernizacji i rozwoju sił amfibijno - desantowych NRF, składających się z 1-szej eskadry okrętów desantowych oraz batalionów amfibijno-transportowych, które częściowo bazują na Morzu Północnym a po ukończeniu mają być w 1968 r. w całości przebazowane na Morze Bałtyckie. Niezależnie od tego siły desantowe akwenu Morza Bałtyckiego mogą być w krótkim czasie wzmocnione siłami bazującymi na Morzu Północnym.

Aktualnie /stan na dzień 31.12.67 r./ do desantu mogą być wykorzystane następujące środki desantowe :

- NRF posiada 3 duże okręty desantowe, 4 średnie okręty desantowe, 22 małe okręty desantowe, 41 kutrów desantowych różnego typu ;
- Dania posiada 10 małych okrętów desantowych ;
- Holandia - 4 kutry desantowe ;
- W. Brytania : dwa lotniskowce desantowe, 2 okręty transportu desantowego /dok/, 27 dużych okrętów desantowych LST, 12 średnich okrętów desantowych, 51 kutrów desantowych;

Jeżeli uwzględnimy, że część desantu może być również załadowana na okręty bojowe, wówczas siły morskie NATO Morza Bałtyckiego i Północnego /bez okrętów brytyjskich/ są zdolne wysadzić i zabezpieczyć desant morski w sile ok. dwóch brygad. Jako siły desantowe na południowe wybrzeża Morza Bałtyckiego mogą być wykorzystane :

- część 6 DZ /NRF/, około brygady i batalion piechoty morskiej ;
- około brygady duńskiej ;
- dwa bataliony piechoty morskiej W. Brytanii /41 i 43 bpm/;
- batalion piechoty morskiej Holandii.

3. Zagrożenie oddziałami specjalnego przeznaczenia
/Zagrożenie dywersyjne/.

Zgodnie z koncepcją wojny specjalnej Stany Zjednoczone oraz inne państwa NATO rozbudowały swoje siły specjalnego przeznaczenia i przygotowują je do działań na obszarach państw Układu Warszawskiego. Oddziały te mogą wykonywać zadania o charakterze dywersyjno - rozpoznawczym, psychologicznym i są również przygotowane do organizowania band zbrojnego podziemia w krajach obozu socjalistycznego. Działalność tego rodzaju oddziałów uzależniona jest od szeregu czynników, a dłuższe przebywanie tych oddziałów na tyłach przeciwnika wymaga :

- przychylnej sytuacji demograficznej na danym obszarze działań ;
- dogodnego środowiska geograficznego ;
- odpowiednio przygotowanych i przeszkolonych sił.

Ocena tego rodzaju zagrożenia obszaru PRL wymaga szczegółowej analizy wyżej wspomnianych czynników. Jest to zadanie bardzo trudne, stąd też ograniczymy się do ramowego przedstawienia tego problemu. Państwa NATO dysponują następującą ilością oddziałów specjalnego przeznaczenia, przygotowanych do działań na kierunku PRL - NRF. Około 80 grup dywersyjnych /skład grupy 7 - 10 żołnierzy/. Wydaje się, że na obszar PRL będzie wykorzystana nie-duża ich ilość. Są one głównie przygotowane do działań na terytorium NRD. Można przyjąć, że na Polskę może być użytych 20 - 30 grup, głównie na wschód od ODRY, rejon Zachodniego Pomorza i Śląsk.

- USA. W NRF /Bad Tölz/ stacjonuje 10-ta grupa specjalnego przeznaczenia /ok. 48 - 60 drużyn/. Ostatnio trzy kompanie zostały wycofane do Stanów Zjednoczonych, pozostało więc 12 - 15 drużyn. Wydaje się, że siły te są przygotowane i mimo ich wycofania muszą być uwzględnione w kalkulacji.

Ogółem z 10-tej grupy około 50% sił może być użyte na obszar PRL /24 - 30 drużyn/;

- W. Brytania. 22 pułk wojsk specjalnego przeznaczenia /22 Specjal. Air Service Regiment/. Ze składu tego pułku jedna kompania stacjonuje w NRF. Może ona zorganizować 20 grup /4 - 8 żołnierzy grupa/. Z tego około 50% /tj. 10 grup na obszar PRL.

Razem więc na obszar PRL może działać ok. 54 - 70 grup... Grupa /drużyna/ jest podstawowym pododdziałem operacyjnym i wg poglądów amerykańskich może zorganizować i dowodzić bandą zbrojnego podziemia w sile ok. 1500 ludzi, a w wypadku prowadzenia samodzielnych działań otrzymuje rejon o wielkości 300-800 km². Z powyższego wynika, że grupy te mogą swym działaniem objąć od 5,5% do 16% obszaru PRL.

Na podstawie wstępnej oceny można stwierdzić, że grupy te mają stosunkowo dogodne warunki działań w następujących rejonach:

- woj. woj. Szczecińskie, Zielonogórskie i Koszalińskie;
- woj. woj. Olsztyńskie i Białostockie;
- woj. woj. Opolskie i Wrocławskie;
- woj. Rzeszowskie.

Możliwości grup dywersyjnych przeciwnika zależą w głównej mierze od takich czynników jak: warunki demograficzne, środowisko geograficzne, charakter obiektów oraz możliwości obrony przeciwdywersyjnej w ramach OTK.

Powierzchniowa analiza tych czynników pozwala stwierdzić, że nieprzyjaciel napotka na duże trudności w organizowaniu i prowadzeniu dywersji na obszarze PRL w takiej skali jak zamierza. Wyklucza się możliwość organizowania band zbrojnego podziemia lub utrzymywania grup dywersyjnych na obszarze PRL przez dłuższy okres czasu. Nie wyklucza się krótkotrwałych raidów dywersyjnych - szczególnie w okresie wojny. Prawdopodobnie głównym celem uderzeń dywersyjnych będą również obiekty komunikacyjne. Grupy dywersyjne będą dążyły do zniszczenia broni raketowej, stanowisk dowodzenia, węzłów łączności itp. Poza tym będą wykonywały zadania rozpoznawcze. Z powyższego wynika, że zagrożenie dywersyjne PRL jest problemem bardzo ważnym i musi być uwzględnione w naszych planach obronnych.

Załącznik nr 1 - szkic.

L i t e r a t u r a

- Biuletyn wywiadowczy,^{II} Zarz.Szt.Gen. Nr bibl.011994.
- Biuletyn wywiadowczy /uzupełnienie/, 1968 r. Nr bibl. 012775.
- * Mjr dypl. Wójcik Edward. Indentyfikator Sił Powietrznych NATO na SETDW i Pół.Europ. Nr bibl. 09623.
- Koncepcje strategiczne gł.państw kapitalistycznych i paktu północnoatlantyckiego w Europie, Zarz.II.Szt.Gen. 1968 r. Nr bibl. 012792.
- Strategia elastycznego reagowania UPZ 2/ 68 r.
- Mjr dypl.Bogusław Kołodziejczak, analiza możliwości oddziaływania NATO na terytorium PRL, Nr bibl. 09250.

ppłk dypl. B. KOŁODZIEJCZAK

Wydrukowano w 100 egz.

Egz. nr 1-97 B.T.
Egz. nr 98-100 Sztab Gen.Zarz.II
Wyk.ppłk Kołodziejczak
Druk.Čz.B.dn.1.08.68r.
Nr ks.02153/WW/1221
Kor.J.S.

